

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 30 april 2019 met nummer RvVb-A-1819-0922
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0426-A

Verzoekende partij	het college van burgemeester en schepenen van de stad LEUVEN vertegenwoordigd door advocaat Bert BEELEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 3000 Leuven, Justus Lipsiusstraat 24
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 13 maart 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 21 december 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de leidend ambtenaar van het Departement Omgeving tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven van 25 augustus 2017 ontvankelijk verklaard.

De verwerende partij heeft aan de heer Jean-Pierre VERCAMMEN (hierna: de aanvrager), een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het tijdelijk plaatsen van een overkapping voor een tennisveld op het perceel gelegen te 3000 Leuven, Heidebergstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 9, sectie D, nummer 321k3.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 2 april 2019.

Advocaat Liesbeth PEETERS, *loco* advocaat Bert BEELEN, voert het woord voor de verzoekende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De zaak heeft betrekking op een terrein dat toegang neemt via de Heidebergstraat (3000 Leuven) en gelegen is achter de percelen met woningbouw langs deze straat. Het terrein is thans ingericht met tennisterreinen en aanhorigheden.

In de bestreden beslissing wordt de hiernavolgende historiek beschreven.

De verzoekende partij verleent op 8 oktober 1981 een stedenbouwkundige vergunning voor een periode van drie jaar voor het overdekken van een tennisterrein. Het departement stedenbouw Vlaams-Brabant schorst deze tijdelijke vergunning op 30 oktober 1981, waarna de verzoekende partij de verleende vergunning intrekt.

De inspectie RWO Vlaams-Brabant stelt op 30 september 2013 een bouw misdrijf vast voor het overkappen van het tennisterrein zonder stedenbouwkundige vergunning, met bevel tot onmiddellijke staking van de werken. Voor dit bouw misdrijf wordt een proces-verbaal opgesteld, afgesloten op 1 oktober 2013.

De inspectie RWO Vlaams-Brabant maakt op 16 juli 2015 een herstellvordering op, met name een herstel in de vorige staat en het staken van het strijdig gebruik, gekoppeld aan een dwangsom. De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleent op 27 augustus 2015 een gunstig advies.

De verzoekende partij weigert op 14 februari 2014 een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van een tennistent en het regulariseren van een bestaande tent en de verwerende partij weigert de vergunning in administratief beroep op 19 juni 2014.

2.

De aanvrager dient op 19 april 2017 bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning “*van 10 jaar voor een tent over 1 tennisveld*” op het perceel gelegen te 3000 Leuven, Heidebergstraat zn.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Leuven’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977, in agrarisch gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 mei 2017 tot 16 juni 2017, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het Departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 23 mei 2017 ongunstig:

“ ...

Het gevraagde betreft een tijdelijke vergunning van 10 jaar voor het plaatsen van een tent over een tennisveld op de locatie TC Heidepark. De voorgestelde werken zijn deels gelegen in woongebied en deels gesitueerd in agrarisch gebied. Slechts voor het gedeelte van het terrein dat gelegen is in woongebied is het BPA: K11 Koetsweg en omgeving, van kracht.

Na onderzoek verstrekt de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling een ongunstig advies voor de werken die voorzien zijn buiten de contour van het BPA, in agrarisch gebied. Onderhavige site betreft een zonevreemd sportterrein dat qua gebruik in strijd is met de basisbestemming van het gebied. Zoals reeds voorheen vermeld in een advies (dd.29/11/2013, met ons kenmerk 2013_029731) met betrekking tot deze site dringt er hier

zich eerst een planologisch initiatief op, alvorens bijkomende constructies kunnen worden aanvaard. Er kan dan ook niet worden ingestemd met een voorafname, alvorens duiding te krijgen over de toekomstige planologische ontwikkelingen.
...

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 10 augustus 2017 ongunstig, onder meer om de volgende reden:

“ ...

Verslag tweede deel — advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar

...

2.b Verenigbaarheid met voorschriften inzake ruimtelijke ordening

De bouwplaats is volgens het gewestplan Leuven, vastgesteld bij KB van 7 april 1977, gelegen in agrarisch gebied.

...

Het betrokken agrarisch gebied waarin de constructie opgericht wordt is uitsluitend bestemd voor landbouw in de ruime zin. In deze zone mogen alleen de noodzakelijke constructies voor een landbouwbedrijf zelf opgericht worden. De in de voorliggende aanvraag voorgestelde constructie is volledig in strijd met deze bestemmingsvoorschriften (agrarisch gebied — KB 28-12-1972) en bijgevolg niet verenigbaar met deze agrarische zone.

...”

De verzoekende partij verleent op 25 augustus 2017 een stedenbouwkundige vergunning voor een maximale duur van vijf jaar aan de aanvrager.

Tegen die beslissing tekent de leidend ambtenaar van het departement Omgeving op 28 september 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 7 december 2017 om het beroep ontvankelijk te verklaren en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 19 december 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 21 december 2017 ontvankelijk en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

5.7 Beoordeling

a) De laatste aanvraag voor het betrokken terrein dateert van 2014. Toen werd er gevraagd om een vergunning te verlenen voor een tent die qua opbouw en uitzicht gelijkaardig was aan de overkapping die nu wordt aangevraagd. De tent was wel bijna dubbel zo groot en bevond zich boven twee tennisvelden in plaats van één. Ook wou de aanvrager de boogtent die over het voorste tennisveld stond, regulariseren. Alhoewel deze tent er nog steeds staat, wordt er nu niet gevraagd om deze te vergunnen. De stedenbouwkundige vergunning werd zowel door het college als door de deputatie geweigerd omdat de twee tenten (en de zonevreemde en onvergunde tennisclub) zich in agrarisch gebied bevinden waardoor er een strijdigheid is met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan.

...

c) Het achterliggende gedeelte van het terrein, waar de werken plaatsvinden, maakt geen deel uit van een goedgekeurde niet vervallen verkaveling en is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Volgens het gewestplan Leuven is het achterste gedeelte van het terrein gelegen in een

agrarisch gebied. Artikel 11 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van kracht.

De agrarische gebieden zijn bestemd voor landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven.

De oprichting van een tentconstructie ter overdekking van een tennisveld is in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het agrarisch gebied.

Van de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan kan voor deze aanvraag niet afgeweken worden.

De weigeringsreden is dus dezelfde als bij de vorige aanvraag, ook al zijn er wat verschillen in het onderwerp. Zo wordt de vergunning voor slechts tien jaar aangevraagd, is er een overkapping minder en is de betrokken tent kleiner in omvang. Deze gegevens zijn echter niet relevant. Een (kleinere) tennistent voor tien jaar (of vijf jaar zoals de stad heeft toegestaan) moet immers ook in overeenstemming zijn met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan. Ook de motivering van de stad dat het ruimtelijk structuurplan wordt herzien en dat de tennisclub op termijn kan verhuizen naar een binnengebied dat nu is ingekleurd als woonreservegebied en dat wordt herbestemd naar recreatiegebied is geen grond waarop een stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend.

Gezien de planologische tegenstrijdigheid van de aanvraag is de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening en de algemene bouwverordening van de stad slechts een beoordelingselement van ondergeschikte orde. Zij kan de aanvraag niet verantwoorden. De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag niet in aanmerking voor vergunning, om volgende reden:

- de oprichting van een overkapping over een tennisveld is in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het agrarisch gebied.*

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – EERSTE EN TWEEDE MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert in het eerste middel de schending aan van artikel 4.4.4, §1 VCRO en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Zij zet uiteen:

“ ...

Doordat de bestreden beslissing een vergunning weigert, terwijl nochtans het aangevraagde vergunbaar was onder de noemer recreatief medegebruik

Terwijl in de beoordeling van de Deputatie geen sprake is van deze mogelijkheid tot recreatief medegebruik.

Zodat het aangehaalde artikel en de motiveringsplicht geschonden zijn en de bestreden beslissing vernietigd dient te worden.

Toelichting

Art. 4.4.4, §1, eerste lid VCRO bepaalt dat in alle bestemmingsgebieden, naast de handelingen die gericht zijn op de verwezenlijking van de bestemming, ook handelingen kunnen worden vergund die gericht zijn op het sociaal-culturele of recreatieve medegebruik, voor zover ze door hun beperkte impact de verwezenlijking van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen.

Letterlijk luidt het artikel 4.4.4. §1, eerste lid VCRO als volgt:

...

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuursdelen of voor een ander bestuur, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze afdoende moeten zijn

Ook in casu komt de aangevraagde tennistent in aanmerking om vergund te worden op basis van het aangehaalde artikel.

Het artikel 4.4.4. VCRO biedt de mogelijkheid om in alle bestemmingsgebieden recreatief medegebruik te toe laten. Dit artikel houdt enkel als voorwaarde in dat, door de beperkte impact, de ingreep de verwezenlijking van de algemene bestemming niet in het gedrang brengt.

Het criterium "recreatief medegebruik" dient gelezen in de geest van het decreet, zoals uiteengezet in de Memorie van Toelichting bij het wijzigingsdecreet van 27 maart 2009 dat aanleiding heeft gegeven tot de opmaak van de VCRO. Het begrip "medegebruik" wordt door de decreetgever uitdrukkelijk omschreven als het gebruik naast datgene wat gericht is op de realisatie van de gebiedsbestemming. Het begrip wordt aldus in stedenbouwkundige zin gehanteerd en heeft betrekking op de complementaire stedenbouwkundige invulling van het terrein, dat naast de eigenlijke bestemming, mede gebruikt kan worden voor recreatieve doeleinden. Als voorbeeld wordt ondermeer motorcross gegeven.

De activiteiten worden volgens de Memorie van Toelichting verenigbaar geacht met de bestemming wanneer hun impact zo gering is "dat het gebruik van de grond volgens de geldende plannen van aanleg niet wordt gehinderd of voor lange tijd ongeschikt zou worden." (MvT bij het Decreet van 22 april 2005, dat het begrip recreatief medegebruik invoegde in het DRO, Parl. St., VI. Parl. 2004-2005, nr. 233/1, 8).

Wat betreft de tijdelijkheid van de af te leveren vergunning wordt het volgende aangehaald:

"Voor niet van stedenbouwkundige vergunningsplicht vrijgestelde werkzaamheden, handelingen of wijzigingen die verbonden zijn met occasionele of hoogdynamische sociaal-culturele of recreatieve activiteiten, kan slechts een tijdelijke stedenbouwkundige vergunning worden afgeleverd, of een stedenbouwkundige vergunning met als voorwaarde dat de betrokken werkzaamheden, handelingen of wijzigingen slechts gedurende een specifieke periode of op bepaalde momenten aanwezig kunnen zijn. Daarna moet het terrein uiteraard in de oorspronkelijke staat worden hersteld."

Samengevat verduidelijkt de memorie van toelichting bij het dit decreet (Parl. St., VI. Parl. 2004-2005, nr. 233/1, 8 e.v.), als volgt wat moet worden verstaan onder een beperkte impact op het gebied:

- een beperkt ruimtebeslag);*
- de tijdelijkheid van de ingreep*
- de afwezigheid van een weerslag op het terrein*

Het voorwerp van de aanvraag voldoet hieraan.

De tennisterreinen zelf dateren immers van voor de inwerkingtreding van het gewestplan. De tennisclub Heidepark is ter plaatse opgericht in 1974, met vier tennisterreinen, zijnde dus voor de inwerkingtreding van het gewestplan. Deze terreinen zijn zichtbaar op de luchtfoto van 1979 op Geopunt Vlaanderen.

Zodus dienen de tennisterreinen an sich als vergund geacht te worden beschouwd, hoewel ze evident wel zonevreemd zijn geworden.

De Deputatie heeft in haar beoordeling de mogelijkheid van recreatief medegebruik volkomen genegeerd, hetgeen an sich al een schending van de motiveringsplicht inhoudt.

Daarenboven moet ook worden vastgesteld dat, wanneer men in aanmerking neemt dat de tennisterreinen an sich (zonder de overdekking) vergund geacht moeten worden, de overdekking dan wel vergunbaar wordt als recreatief medegebruik.

Immers houdt de aangevraagde overdekking géén gebruik in van enige ruimte die anders voor agrarische doeleinden zou kunnen worden gebruikt. Immers moet worden uitgegaan van de vergund geachte toestand, waarbij de verharding van de terreinen al een feit is, zodat er géén ruimtebeslag is door de aanvraag. Er kan ook voor het overige geen weerslag op de bestemming van het agrarisch gebied worden ingezien door de loutere overdekking. Er is immers geen enkel agrarisch gebied dat wordt benadeeld door de overdekking, ten opzichte van de referentiesituatie, te weten de zonevreemde vergund geachte tennisterreinen.

Gelet op het bovenstaande is duidelijk dat de aanvraag realistisch vergund kon worden voor een beperkte tijdsduur, zoals het college ook deed, en dat het niet in overweging nemen van de piste van het recreatief medegebruik een schending inhoudt van de aangehaalde artikelen en de motiveringsplicht.

Het eerste middel is ontvankelijk en gegrond."

De verzoekende partij voert in het tweede middel de schending aan van de artikelen 4.4.10 en 4.4.19 VCRO en van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Zij zet uiteen:

“ ...

Doordat de tennisterreinen een vergund geachte constructie uitmaken en aldus genieten van de zonevreemde basisrechten, zoals voorzien in Hoofdstuk IV, afdeling 2 van de VCRO;

Terwijl in de bestreden beslissing met geen woord gerept wordt met betrekking deze mogelijkheid tot het vergunnen van de aanvraag;

Zodat de aangehaalde artikelen en de motiveringsplicht geschonden zijn en de bestreden beslissing vernietigd dient te worden.

Toelichting

Artikel 4.4.10 VCRO luidt als volgt:

...

Artikel 4.4.19 §1 VCRO luidt als volgt:

...

De aanvraag situeert zich niet in ruimtelijk kwetsbaar gebied, zodat de zonevreemde basisrechten onverkort van toepassing zijn.

In casu zijn de tennisterreinen de vergund geachte zonevreemde constructies die genieten van de zonevreemde basisrechten zoals bepaald in artikel 4.4.10 VCRO.

Het aanbrengen van een overkapping kan worden aanzien van een uitbreiding van deze zonevreemde constructie, zodat voor de vergunbaarheid kan worden verwezen naar artikel 4.4.19 §1 VCRO.

Hoewel men bij het begrip zonevreemde constructies intuïtief aan een gebouw denkt, is er geen reden om een verharding, in casu de tennisterreinen, niet als een constructie te aanzien. Integendeel is overeenkomstig artikel 4.4.1., 3° VCRO een constructie: "een gebouw of een andere vaste inrichting, een verharding, een publiciteitsinrichting of uithangbord, al of niet bestaande uit duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd óf op de grond steunend omwille van stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven staan of liggen, ook al kan het uit elkaar genomen worden, verplaatst worden, of is het volledig ondergronds."

Evenmin is er een reden waarom het aanvullen van een tennisterrein met een overdekking geen uitbreiding zou kunnen uitmaken. De VCRO bevat geen definitie van het begrip uitbreiden, zodat het enkel kan worden afgelijnd door het af te zetten tegen de begrippen verbouwen en herbouwen. Wat duidelijk is, is dat een uitbreiding veronderstelt dat iets extra wordt geconstrueerd, fysisch aansluitend bij een bestaande constructie, waarbij een bijkomend volume wordt gecreëerd. Ook in casu wordt een bijkomend volume gecreëerd (tent) meteen aansluitend op de vergunde geachte zonevreemde constructie(tennisterrein/verharding).

Eveneens is het uit de context van de aanvraag evident dat de aanvraag is ingediend vanuit de structurele behoefte van de tennisvereniging, die een sterk uitgebouwde jeugdwerving

heeft en dus in aanmerking komt als jeugdvereniging, en vanuit gezondheidsoverwegingen, teneinde het voortgezette beoefenen van de tennissport mogelijk te maken in de wintermaanden, hetgeen zonder een overkapping niet mogelijk is.

Jeugdwerk wordt in de relevante decreten als volgt gedefinieerd, definitie waaraan de tennisclub TC Heidepark voldoet:

Decreet van 14 februari 2003 houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid

"Artikel 2, 2° jeugdwerk: groepsgericht sociaal-cultureel werk op basis van niet-commerciële doelen voor of door de jeugd, die daaraan deelneemt op vrijwillige basis, in de sfeer van de vrije tijd, onder educatieve begeleiding én georganiseerd door particuliere jeugdverenigingen, of door gemeentelijke of provinciale openbare besturen; "(B.S., 24 maart 2003 (eerste uitg.)) (versie 2007-01-19) (Thans opgeheven doch in de versie zoals het bestond op moment van goedkeuring van de VCRO)

Decreet van 18 juli 2008 houdende het voeren van een Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid

"Artikel 2, 4°jeugdwerk. • sociaal-cultureel werk op basis van niet-commerciële doelen voor of door de jeugd van drie tot en met dertig jaar, in de sfeer van de vrije tijd, onder educatieve begeleiding en ter bevordering van de algemene en integrale ontwikkeling van de jeugd die daaraan deelneemt op vrijwillige basis; " (B.S., 26 september 2008 (tweede uitg.)) (versie 2009-07-14)

De aanvraag komt dan ook voor vergunning in aanmerking op basis van de zonevreemde basisrechten.

Zelfs voor zover over de precieze invulling en vergunbaarheid desgevallend discussie kan bestaan, vormt het feit dat de Deputatie geen enkele aandacht besteedt aan deze vergunningspiste een onzorgvuldigheid en een gebrek in de motivering.

Het tweede middel is ontvankelijk en gegrond."

Beoordeling door de Raad

1.

In het eerste middel voert de verzoekende partij in essentie aan dat "wanneer men in aanmerking neemt dat de tennisterreinen (...) vergund geacht moeten worden" het aangevraagde voldoet aan de voorwaarden van artikel 4.4.4 VCRO en derhalve vergund kon worden als recreatief medegebruik. De verzoekende partij hekelt dat de bestreden beslissing geen beoordeling bevat van deze mogelijkheid.

In het tweede middel stelt de verzoekende partij dat de betrokken tennisterreinen vergund geacht zijn en genieten van de basisrechten zoals bepaald in artikel 4.4.10 VCRO. Het aangevraagde kan volgens de verzoekende partij als uitbreiding vergund worden op grond van artikel 4.4.19 VCRO. Ook in dit middel wordt aangevoerd dat de bestreden beslissing ten onrechte geen beoordeling bevat van deze mogelijkheid.

2.

Het aangevraagde is gelegen op een terrein met drie tennisvelden. Het wordt niet betwist dat dit terrein zich situeert in agrarisch gebied. De betrokken aanvraag beoogt de overkapping van één van de tennisvelden. Uit de feitenuiteenzetting blijkt dat aan de aanvraag een lange historiek voorafgaat van aangevraagde en geweigerde vergunningen voor het overdekken van de tennisvelden, met bevel tot staking van de werken en een herstellvordering van de Inspectie RWO.

De twee middelen die de verzoekende partij aanvoert, steunen op het uitgangspunt dat de tennisvelden beschouwd moeten worden als geacht vergund.

De verwerende partij stelt in de antwoordnota dat de verzoekende partij thans “*p/ots*” de stelling poneert dat de tennisterreinen geacht worden vergund te zijn. Met de verwerende partij moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij niet aantoonst tijdens de administratieve vergunningsprocedure ooit beweerd of aangetoond te hebben dat de tennisvelden beschouwd moeten worden als vergund geacht, terwijl aan de aanvraag een lange historiek voorafgaat.

Nog los van die vaststelling, stelt de verwerende partij ook terecht dat niet wordt aangetoond dat een onderzoek op grond van artikel 4.2.14 VCRO tot de conclusie had moeten leiden dat de tennisvelden moeten geacht vergund te zijn. De enkele bewering dat minstens sinds 1975 getennist wordt op de terreinen maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij, bij gebreke van enige discussie daarover tijdens de administratieve vergunningsprocedure, een onzorgvuldige beslissing heeft genomen omdat ze niet tot de conclusie is gekomen dat de tennisvelden geacht vergund zijn. In haar wederantwoordnota verwijst de verzoekende partij nog naar een luchtfoto uit 1971 op Geopunt Vlaanderen en een email van 2 april 2018 van de heer André Laurent. Een dergelijke aanvullende argumentatie kan echter niet op ontvankelijke wijze in de wederantwoordnota worden aangevoerd.

Het komt bovendien niet aan de Raad toe om in de plaats van de bevoegde overheid te beoordelen of de betrokken tennisvelden al dan niet genieten van het vermoeden van vergunning.

De verzoekende partij steunt haar middelen derhalve ten onrechte op de veronderstelling dat de tennisvelden beschouwd moeten worden als geacht vergund, hetgeen op zich volstaat om de middelen te verwerpen.

3.

Ten overvloede moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij evenmin overtuigt dat het aangevraagde vergund kon worden op grond van artikel 4.4.4 VCRO of artikel 4.4.19 VCRO.

Het aangevraagde kan niet anders beschouwd worden dan als een verdere uitrusting van een terrein dat *de facto* onttrokken is aan de agrarische bestemming. Er kan dus niet ingezien worden, minstens wordt niet aangetoond, hoe de overkapping van een gedeelte van dit terrein beschouwd kan worden als recreatief medegebruik dat de agrarische bestemming niet in het gedrang brengt.

Evenmin is duidelijk – nog daargelaten de vraag naar het vergund karakter van de bestaande toestand – hoe een gedeeltelijke overkapping van het betrokken terrein beschouwd kan worden als het uitbreiden van een bestaande zonevrije constructie. Indien aangenomen wordt dat de bestaande verharding een constructie is, houdt dit nog niet in dat een andere soort constructie, die de gevraagde overkapping is, te beschouwen valt als het uitbreiden van de bestaande constructie die enkel bestaat uit verharding.

4.

Het eerste en tweede middel worden verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 30 april 2019 door de vierde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Chana GIELEN

Nathalie DE CLERCQ